

Sygn. akt II CNP 44/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2015 r.
skargi D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 lutego 2014 r., sygn. akt XIII Ga 509/13
wydanego w sprawie z urzędu
przy uczestnictwie D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w B., P. P. i J. S.
o ustanowienie w trybie art. 42 k.c. kuratora dla spółki D. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w B.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym skargą postanowieniem z dnia 14 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił apelacje D. Sp. z o.o. oraz P. P. i J. S. od postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia z dnia 26 czerwca 2013 r. XX NS-Rej. KRS [...]. Sąd pierwszej instancji orzeczeniem tym, rozpoznając z urzędu sprawę o ustanowienie kuratora na podstawie art. 42 k.c. ustanowił dla D. sp. z o.o. kuratora w osobie W. W. celem podjęcia działań zmierzających do powstania rady nadzorczej spółki, a w razie potrzeby jej likwidacji, w tym do złożenia wniosku do sądu o rozwiązanie spółki i ustanowienie likwidatora oraz do reprezentowania w tym postępowaniu.

W skardze z dnia 1 kwietnia 2015 r. dotyczącej prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 lutego 2014 r. skarżąca spółka wniosła o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność wyroku, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie ewentualnie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do omawianej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody

niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, niepublikowane).

W chwili wnoszenia skargi szkoda musi już istnieć co oznacza, że nie wystarczy zagrożenie jej wystąpienia albo przewidywanie, czy nawet pewność co do tego, że rzeczywiście zostanie wyrządzona. Jak trafnie podniesiono w literaturze, stanowisko to odpowiada pogładowi Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, że szkoda powstała w wyniku naruszenia prawa unijnego musi być rzeczywista i pewna (por. wyrok z 17 marca 1976 r., nr 67/75, *lesieur Cotellet et Assicies*, Lexis Nexis nr 1156935). W skardze nie uprawdopodobniono szkody we wskazany sposób.

Kurator ustanowiony na podstawie art. 42 k.c. ma kompetencję do działania tylko w zakresie wynikającym z orzeczenia o jego ustanowieniu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2004 r., III CK 249/03, OSNC 2005, nr 5, poz. 87 i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 lutego 2015 r., I SA/Wa 2354/14, LEX nr 1734494). Nie można przyjąć, że uzyskuje on status quasi organu, zdolnego zajmować się sprawami spółki przez dłuższy czas, gdyż jest usytuowany poza strukturą organizacyjną spółki i nie ma legitymacji wynikającej z decyzji wspólników.

Wprawdzie w skardze skarżąca odwołała się do wystąpienia szkody w kwocie 27 961,99 zł, związanej z przeprowadzeniem walnego zgromadzenia wspólników w dniu 7 marca 2014 r, ale nie podniosła jakoby odbyło się ono z inicjatywy kuratora i czy pełnił on jakąkolwiek rolę w jego zwołaniu. Z uzasadnienia skargi nie wynika także, czy ustanowienie adwokata w sprawie o wpis organów spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym, ma bezpośredni związek z działaniem kuratora, tj. czy była to sprawa zainicjowana przez kuratora, a nawet czy brał on w niej udział. W tym stanie rzeczy, wbrew ogólnikowemu stwierdzeniu skarżącej, nie można zgodzić się że uprawdopodobniono, iż wskazany uszczerbek spółki pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wydaniem zaskarżonego postanowienia.

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).